

T R E Ś Ć :

I. ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 18 — nr 19 z dnia 21.I.1956 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w niektóre maszyny i urządzenia techniczne produkowane przez przemysł krajowy,
- Poz. 19 — nr 20 z dnia 21.I.1956 r. zmieniające zarządzenie w sprawie nadzoru autorskiego nad wykonywaniem robót inwestycyjnych,
- Poz. 20 — nr 21 z dnia 21.I.1956 r. w sprawie planu zaopatrzenia i planu nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz na 1956 rok,
- Poz. 21 — nr 23 z dnia 23.I.1956 r. w sprawie zasad współpracy wojewódzkich komisji planowania gospodarczego ze szkołami wyższymi,

- Poz. 22 — nr 26 z dnia 28.I.1956 r. uchylające zarządzenie o obniżeniu kosztów budowy urządzeń elektroenergetycznych.

II. PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 23 — nr 3 z dnia 23.I.1956 r. w sprawie opracowania projektów planu 5-letniego przez przedsiębiorstwa,

III. PISMA OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 24 — nr 1 z dnia 23.I.1956 r. w sprawie zamawiania urządzeń dźwigowych oraz ich montażu w 1956 r.
- Poz. 25 — nr 2 z dnia 26.I.1956 r. w sprawie kwalifikowania niektórych materiałów drzewnych jako surowców wtórnych.

18.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 19 z dnia 21 stycznia 1956 r.
(znak: BM1A-6-37)

w sprawie trybu zaopatrzenia w niektóre maszyny i urządzenia techniczne produkowane przez przemysł krajowy.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) oraz § 3 pkt 1 lit. e) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190 i Nr 61, poz. 478 oraz z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy maszyn i urządzeń technicznych produkowanych na indywidualne zamówienia, zwanych w dalszej treści zarządzenia maszynami:

- 1) grupy I — typowych, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) grupy II — typowych i nietypowych wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia,
- 3) grupy III — innych nietypowych, nie objętych wykazem stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia.

2. Maszyny grupy II i III wykonywane są na podstawie:

- 1) dokumentacji opracowanej uprzednio,
- 2) dokumentacji opracowanej uprzednio przy zastosowaniu zmian wymagających nie więcej niż 20% ogólnej ilości roboczogodzin zużytych do opracowania pierwotnej dokumentacji,
- 3) dokumentacji sporządzonej przez dostawcę według założeń zamawiającego.

§ 2. 1. Ilekroć jest mowa w zarządzeniu o ministrach i ministerstwach należy przez to rozumieć również kierowników centralnych urzędów i centralne urzędy.

2. Ilekroć mowa jest o centralnym zarządzie, należy przez to rozumieć centralny zarząd przemysłu lub jednostkę równorzędną nadzorującą zakład produkujący maszyny.

§ 3. 1. Zamówienia na maszyny powinny być składane załącznikowi produkującemu. Kopię zamówienia należy przestać do centralnego zarządu.

2. Należy składać oddzielne zamówienia na każdy rodzaj maszyn.

3. W przypadku wątpliwości co do tego, który zakład produkujący jest właściwy do przyjęcia zamówienia, zakład ten wskazuje jednostka rozdzielająca maszyny lub właściwa jednostka zbytu.

§ 4. 1. Zamówienie powinno w szczególności zawierać:

- 1) nazwę i adres zamawiającego ze wskazaniem nadzorującego ministerstwa,
- 2) datę i numer zamówienia,

- 3) powołanie się na datę i numer oferty, jeśli ta była składana,
- 4) określenie maszyny z podaniem żądanych warunków technicznych,
- 5) ilość maszyn,
- 6) pozycję cennika, o ile maszyna jest objęta cennikiem,
- 7) przy maszynach rozdzielanych datę i numer przydziału,
- 8) termin wykonania zamówienia,
- 9) miejsce odbioru lub dostawy i warunki odbioru maszyn,
- 10) ewentualne żądania co do opakowania,
- 11) stwierdzenie zamawiającego, że zakup figuruje w wieloletnim planie zakupów, a w zakresie maszyn, stanowiących wyposażenie budownictwa inwestycyjnego — podanie nazwy tytułu inwestycyjnego oraz stwierdzenie, że tytuł ten jest objęty planem wieloletnim budownictwa inwestycyjnego,
- 12) wskazanie banku finansującego z podaniem numeru konta.

2. Do zamówień na maszyny grupy II i III należy dołączyć dokumentację lub założenia do opracowania dokumentacji.

3. W przypadku składania zamówień przed zatwierdzeniem planów, o których mowa w ust. 1 pkt 11), należy umieścić stwierdzenie, że zakup jest objęty projektem planu wieloletniego zakupów lub że tytuł inwestycyjny, z którego zakup wynika, objęty jest projektem wieloletniego planu budownictwa inwestycyjnego oraz że ma zatwierdzoną dokumentację projektowo-kosztorysową przynajmniej w stadium projektu wstępnego.

§ 5. 1. Zamówienia powinny być składane przed terminem ich wykonania na okres czasu równy cyklowi dostawy.

2. Przez cykl dostawy należy rozumieć okres czasu od złożenia zamówienia do jego wykonania.

3. Cykle dostawy maszyn grupy I i II podane są w wykazach stanowiących załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia z wyjątkiem cykli dostawy niektórych maszyn grupy I wymagających opracowania dokumentacji.

4. Przy dostawie maszyn grupy II obowiązuje cykl dostawy podany w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia.

1) w kolumnie a), gdy wykonanie maszyny wymaga uprzedniego opracowania dokumentacji,

2) w kolumnie b), gdy maszyna będzie wykonana na podstawie uprzednio wykonanej dokumentacji bez żadnych zmian,

3) w kolumnie c), gdy maszyna będzie wykonana według uprzednio opracowanej dokumentacji ze zmianami wymagającymi nie więcej niż 20% ogólnej ilości roboczogodzin zużytych do opracowania pierwotnej dokumentacji.

5. O ile z cykli dostawy określanych dla grupy I i II nie wynika wcześniejsza data składania zamówień, to jako ostateczny termin składania zamówień uważać należy datę maszyn z dostawą w I półroczu dzień 30 kwietnia, dla maszyn z dostawą w II półroczu — dzień 30 czerwca roku poprzedzającego rok, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 6. 1. Przed złożeniem zamówienia na maszyny grupy III oraz w przypadku, gdy w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia nie wskazano cyklu dostaw dla maszyn grupy II, wymagających opracowania dokumentacji (kolumna „a” wykazu) — zamawiający powinien uprzednio zwrócić się do zakładu produkującego o nadesłanie oferty, podając dane potrzebne do jej opracowania.

2. Zakład produkujący maszyny (dostawca) obowiązany jest w terminie 30 dni od daty otrzymania wniosku zamawiającego:

-) bądź złożyć ofertę,
-) bądź zawiadomić odbiorcę, że złoży ofertę w określonym terminie późniejszym, przy czym może żądać podania uzupełniających danych technicznych,
-) bądź zawiadomić zamawiającego za pośrednictwem centralnego zarządu, że nie może wykonać maszyny.

3. W przypadku określonym w ust. 2 pkt 3) centralny zarząd wyznaczy inny podległy sobie zakład do złożenia oferty w określonym terminie, o czym zawiadamia zamawiającego.

4. W ofercie należy wskazać długość cyklu dostaw.

§ 7. 1. Dostawca obowiązany jest potwierdzić przyjęcie zamówienia w terminie:

-) 30 dni, jeśli chodzi o maszyny grupy I oraz maszyny grupy II, o których mowa w § 5 ust. 4 pkt 2) i 3),
-) 60 dni, jeśli chodzi o pozostałe maszyny — licząc od dnia otrzymania zamówienia.

2. W potwierdzeniu zamówienia należy podać koszt maszyny ze wskazaniem ceny jednostkowej. W przypadku pracowania przez wykonawcę dokumentacji — do kosztu maszyny dolicza się koszt opracowania dokumentacji.

3. Jeśli wykonawca nie wyraża zgody na warunki zamówienia, powinien zastrzeżenia swoje zamieścić w protokole rozbieżności i protokół ten załączyć do potwierdzenia zamówienia. Odpis potwierdzenia zamówienia i protokoły rozbieżności dostawca przesyła centralnemu zarządowi.

4. Brak potwierdzenia zamówienia w terminie określonym w ust. 1 uważa się za przyjęcie zamówienia bez zastrzeżeń. W tym przypadku zamawiający zwróci się do centralnego zarządu o podanie kosztu maszyny ze wskazaniem ceny jednostkowej.

§ 8. 1. Zamawiający, który otrzymał protokół rozbieżności, zgadnia przy współudziale centralnego zarządu treść zamówienia z dostawcą. W razie niemożności uzgodnienia zamawiający najpóźniej w ciągu 10 dni od daty otrzymania protokołu rozbieżności przedstawia sprawę za pośrednictwem nadzorującego go ministerstwa — ministerstwu, sprawującemu nadzór nad wykonawcą — z umotywowanym wnioskiem, zawiadamiając jednocześnie o tym centralny zarząd wykonawcę.

2. W razie niezłożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, uważa się, że zamawiający wyraził zgodę na zastrzeżenia zawarte w protokole rozbieżności z uwzględnieniem późniejszych uzgodnień.

3. Zamówienie, co do którego zgłoszono zastrzeżenia, podlega wykonaniu w części uzgodnionej.

§ 9. 1. Z chwilą ustalenia warunków dostawy maszyny w drodze złożenia i potwierdzenia zamówienia uważa się, że stała zawarta umowa o dostawę maszyny.

2. W razie niezawarcia umowy zamawiający obowiązany jest zwrócić wykonawcy koszt sporządzonej dokumentacji, jeśli zamówienie dotyczyło maszyny wymagającej jej opracowania.

§ 10. 1. Dostawca obowiązany jest zapłacić nabywcy karęowną w wysokości:

- 8% wartości dostawy w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zamówienia, jeśli stanowi to podstawę do odstąpienia od umowy,
- 5% wartości dostawy w przypadku, gdy maszyna obciążona jest wadami, które mogą stanowić podstawę do obniżenia ceny,
- 1% wartości dostawy za każdy miesiąc opóźnienia, jeśli zwłoka nie przekracza 3 miesięcy,
- 4% wartości dostawy za każdy dalszy miesiąc opóźnienia.

2. Nabywca obowiązany jest zapłacić dostawcy karęowną w wysokości:

- 5% wartości dostawy, jeśli wykonanie dostawy nie doszło do skutku z winy nabywcy,
- 1% wartości dostawy za każdy miesiąc opóźnienia w odbiorze maszyny, jeśli zwłoka nie przekracza 3 miesięcy,
- 4% wartości dostawy za każdy dalszy miesiąc zwłoki w odbiorze maszyny.

3. Przy ustalaniu ilości miesięcy dla dokonania obliczenia kar za zwłokę każdy rozpoczęty miesiąc opóźnienia licząc od ustalonego dnia dostawy uważa się za pełny miesiąc.

4. Zapłata kary umownej za niewykonanie umowy nie zwalnia od zapłaty kary umownej za zwłokę.

5. Jeżeli poniesiona rzeczywiste szkoda przekracza wysokość kary umownej, strona może dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych.

§ 11. 1. Wady dostarczonych maszyn powinny być usunięte przez dostawcę w terminie uzgodnionym przez strony. W razie niedojścia do porozumienia co do terminu, termin ustala centralny zarząd.

2. Ustalenie terminu do usunięcia wad nie zwalnia dostawcy od obowiązku zapłacenia kary umownej za zwłokę.

§ 12. W przypadku gdy zwłoka nabywcy w odbiorze maszyny przekracza 6 miesięcy dostawca może wystąpić maszynę pod jego adresem na jego koszt.

§ 13. 1. Rozwiązanie lub odstąpienie od umowy może nastąpić tylko za zgodą jednostek nadrzędnych obu stron.

2. Zamawiający obowiązany jest w przypadku określonym w ust. 1 pokryć dostawcy poniesione przez niego koszty.

§ 14. Umowy o dostawę maszyny zawarte przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia na warunkach odmiennych, pozostają w mocy. Do umów tych ma zastosowanie § 10.

2 załączniki.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 19 z dnia 21 stycznia 1956 r.

Wykaz maszyn i urządzeń typowych, produkowanych na indywidualne zamówienia — Grupa I

Kotły przemysłowe

1. Kotły wodnorurkowe typ:	Długość cyklu dostaw
OKR — 5/16	12 miesięcy
SR — 10/16	12 "
OSR — 16/16	15 "
OSR — 16/25	15 "
OSR — 16/40	15 "
OSR — 25/16	15 "
OSR — 25/25	15 "
OSR — 25/40	15 "
OPS — 25/16	15 "
OPS — 25/25	15 "
OSR — 32/16	15 "
OSR — 32/25	15 "
OSR — 32/40	15 "
OR — 32/40	22 "
OKR — 50/40	22 "
OKP — 60/40	22 "
OKPG — 60/40	22 "
OP — 25/25	22 "
OP — 100/40	24 "
OP — 130/40	24 "
OP — 230/110	24 "

2. Kotły płomienicowe typ:	
125 m ² 12 lub 10 at	10 "
100 m ² 12 lub 10 at	10 "
80 m ² 10 i 8 at	10 "
65 m ² 12, 10 i 8 at	10 "

3. Kotły dwupłomienicowe 60 m ² 12 at	15 "
--	------

4. Kotły stojące:	
5 m ² 6 at	10 "
8 m ² 12 at	10 "
10 m ² 8 at	10 "
15 m ² 10 at	10 "

Maszyny do rozdrabniania i przerobu minerałów

5. Piecze obrotowe ϕ 3,2 m dł. 90 m	18 "
6. Młyny pyłowe R—15	14 "
7. Młyny pyłowe MB—8	14 "
8. Młyny pyłowe MS—1	14 "

Maszyny i urządzenia do produkcji chemicznej

	Długość cyklu dostaw
9. Generatory gazu ϕ do 3500 mm	12 miesięcy
10. Płaszczce generatorów o ϕ do 3 metrów	12 "
11. Zbiorniki ciśnieniowe pow. 8 at	12 "
12. Filtry obrotowe pow. 4 m ²	12 "
13. Suszarki turbinowe wydajność ok. 1 t/godz.	12 "
14. Dekanter ługu ϕ 9 m wyd. 280 m ³ /godz.	12 "
15. Kwasiarka typ B-5-1200	12 "
16. Płuczarka typ B-5-800-33P	12 "
17. Suszarka typ „S” 45	12 "
18. Mieszadła przenośne mocy ok. 0,3—3 KM	12 "
19. Mieszadła poziome dostawiane do dużych zbiorników mocy od 0,25—3 KM	12 "
20. Kocioł wulkanizacyjny ϕ 1800/3000	12 "

Urządzenia dźwigowe

21. Dźwigi portowe 3 t typ C	14 "
22. Suwnice normalne warsztatowe, jednohakowe z mostem o konstrukcji blaszanej, spawanej rozpiętości od 8 m do 32 m, oraz udźwigu 3, 5, 10, 15, 20 tonn	14 "
23. Suwnice normalne warsztatowe 2-hakowe z mostem o konstrukcji blaszanej, spawanej rozpiętości 8—32 m oraz udźwigu	
15/3 t	15 "
20/5 t	15 "
30/5 t	15 "
50/10 t	15 "
24. Chwytaaki łupinowe do węgla ładowność 2—4 t	12 "
25. Chwytaaki łupinowe do rudy ład. 2,5—5 t	12 "
26. Chwytaaki wieloszpionowe do złomu ładowność 4 t	12 "
27. Wywrotnice wagonowe normalnotorowe	12 "

Maszyny i urządzenia dla przemysłu papierniczego

28. Erkensatory P-12 131	14 "
29. Pompy próżniowe z pierścieniem wolnym P-12, 351	14 "
30. Pompy próżniowe kułakowe P-12, 341	14 "
31. Trzepaki P-11, 251	14 "
32. Odkurzacze P-11, 256	14 "
33. Rozwłókniacze włówe P-11, 611	14 "
34. Sortowniki P-14, 722 i P-14, 743	14 "
35. Rozpuszczalniki kaolinu P-11, 851	14 "
36. Rafinery P-11, 511	14 "
37. Osadniki stożkowe P-12, 751	14 "
38. Gniotowniki P-11, 311 (część mech.)	14 "
39. Bębnowe sortowniki makulatury P-11, 361	14 "
40. Zagęszczarki P-12, 729	14 "
41. Rafinery P-11, 511	14 "
42. Młyny stożkowe P-11, 542	14 "
43. Wylawiacze włókien P-12, 741	14 "
44. Rafki P-12, 121 i P-12, 241	14 "
45. Przewijarki wstępne P-17, 301	14 "
46. Pakarki rol. P-17, 701	14 "
47. Holendery papiernicze typowe	16 "
48. Ścieraki P-14, 331	16 "
49. Przewijarki P-17, 304	16 "
50. Cylindry papiernicze	24 "

Maszyny i aparaty elektryczne

51. Maszyny synchroniczne 100—500 kW średnie	10 "
52. Maszyny synchroniczne 500—1000 kW	12 "
53. Maszyny synchroniczne pow. 1000 kW	16 "
54. Maszyny prądu stałego 60—270 kW	10 "
55. Maszyny j.w. pow. 270 kW	10 "
56. Silniki trakcyjne kolejowe	10 "
57. Transformatory olejowe 2—8 MVA regulacyjne	10 "
58. Transformatory olejowe powyż. 8 MVA nieregulacyjne	10 "
59. Transformatory olejowe powyż. 8 MVA regulacyjne	10 "
60. Piece oporowe specjalne bez dodatkowego urz. mechan.	10 "
61. Piece indukcyjne dużej mocy typowe	10 "
62. Suszarki duże bez dodatkowego urządzenia mechan.	10 "
63. Prostowniki rtęciowe	10 "
64. Wyłączniki powietrzne 110 kV	10 "

Załącznik nr 2 do zarządzenia Prze-
wodniczącego PKPG nr 19 z dnia
21 stycznia 1956 r.

Wykaz maszyn i urządzeń typowych i nietypowych wykonywanych na indywidualne zamówienia**Kotły przemysłowe**

	grupa II Długość cyklu dostaw w miesiącach		
	a	b	c
1. Blaszane podgrzewacze do kotłów wodnorurkowych	—	12	15
2. Ruszt łuskowy do 4 m ²	—	10	12
3. Ruszt łuskowy ponad 4 m ²	—	12	14
4. Napęd do rusztu	—	10	12

Obrabiarki do obróbki wiórowej metali

5. Obrabiarki do pojed. operacji	24	12	18
----------------------------------	----	----	----

Obrabiarki do obróbki plastycznej

6. Prasa typu PK-24 do prasowania kapsli szamotowych, nacisk 240 t	—	17	20
7. Prasa typu PW/4/ 90 2 piętrowa, o wym. płyt 400 × 400, nacisk 90 t	—	17	20
8. Prasa typu PW/8 6-piętrowa, o wym. płyt 800 × 800, nacisk 384 t napęd sieciowy	—	17	20
9. Prasa typu PW12/3 3-piętrowa, o wym. płyt 1200 × 1200, nacisk 867 t	—	17	20
10. Prasa typu PW12/5 5-piętrowa o wym. płyt 1200 × 1200, nacisk 867 t	—	17	20
11. Prasa typu PW13/3 3-piętrowa, o wym. płyt. 1500 × 1500, nacisk 1350 t	—	17	20
12. Prasa typu PW15/5 5-piętrowa, o wym. płyt 1500 × 1500, nacisk 1350 t	—	17	20
13. Prasa typu PW 20/3 piętrowa, o wym. płyt 2000 × 2000, nacisk 2000 t	—	18	21
14. Prasa typu 100/160, wym. stołu 10000 × 1600, nacisk 6400 t	—	26	32
15. Prasa typu Pg 300 górnotłokowa, o wym. płyt 1100 × 600, nacisk 300 tonn	—	18	18
16. Prasa typu PGG 400 „K”	—	22	24
17. Prasa typu PGG 200 „G”	—	22	24
18. Prasa typu „O”	—	22	24
19. Prasa typu Pmg-6, 11-piętrowa do mebli giętych	—	20	22

Maszyny i urządzenia górnicze

20. Maszyny wyciągowe o mocy do 3000 kW	30	21	23
21. Czerparki wiaderkowe 800 m ³ /godz.	—	30	36

Maszyny i urządzenia do produkcji chemicznej

22. Aparatura przemysłowa kotlarsko-bla-charska spawana typu zbiornikowego, z blachy i rur stalowych, wagi ciężkiej, lecz bez mechanizmów, jak: zbiorniki bezciśnieniowe, ciśnieniowe, dekantery, dyfuzory, nucze, filtry	17	15	16
23. Aparatura przemysłowa kotlarsko-bla-charska spawana, typu zbiornikowego, z blachy i rur stalowych, wagi ciężkiej, z mechanizmami jak: mieszalniki, kwa-siarki, płuczki	21	15	16
24. Aparatura przemysłowa kotlarsko-bla-charska spawana typu zbiornikowego z metali nieżelaznych lub ze stali kwa-soodpornej bez mechanizmów	23	16	20
25. jak poz. 24 lecz z mechanizmami	23	18	22
26. Aparatura przemysłowa kotlarsko-bla-charska dla wymiany ciepła, z blachy i układu rur stalowych typu ciężkiego bez mechanizmów jak: autoklawy, kolumny rektyfikacyjne, kolumny destylacyjne, warniki	20	15	17
27. Aparatura przemysłowa kotlarsko-bla-charska dla wymiany ciepła z blachy i układu rur stalowych typu ciężkiego z mechanizmami jak: autoklawy, def-legmatory, sytniki, filtry ekstraktory	25	20	22

	Długość cykliów dostaw w miesiącach		
	a	b	c
8. Aparatura przemysłowa kotłarsko-blacharska dla wymiany ciepła z metali nieżelaznych lub stali kwasoodp. bez mechanizmów	25	20	22
9. Aparatura przemysłowa kotł.-blach. dla wymiany ciepła z metali nieżelaznych lub stali kwasoodp. z mechanizmami	27	20	22
10. Aparatura przem. żeliwna z obróbką mechan. typu ciężkiego bez mechanizmów jak: kolumny rektyfikacyjne, kuby rektyfikacyjne, skrubery, wanny	19	15	16
1. Aparatura przemysłowa żeliwna z obróbką mechaniczną typu ciężkiego z mechanizmami	21	15	18
2. Suszarki stałe typu ciężkiego bez mechanizmów, jak suszarnie tunelowe, suszarnie szafowe, suszarnie łukowe, półkowe, suszarnie próżniowe	19	15	16
3. Suszarki stałe typu ciężkiego z mech. transport. i wentyl.	22	16	18
4. Suszarki obrotowe typu ciężkiego, jak: z bezpośrednim suszeniem z żaluzjami typu Louvre z pośrednim ogrzewaniem	22	16	18
15. Urządzenia do spalania, prażenia i odgazowania	20	16	18
6. Maszyny robocze dla przeróbki fiz. chem. typu ciężkiego jak: prasy, filtry obrotowe	23	18	20
7. Aparaty destylacyjne	—	10	14
8. Wymywacze betanaftolu	—	12	15
9. Wymiennik ciepła szczytowego	22	—	16
10. Dozownik naftalenu	—	12	15
1. Wymiennik ciepła podstaw.	22	—	15

Maszyny i urządzenia transportowo-dzwigowe specjalne

	Długość cykliów dostaw w miesiącach		
	a	b	c
2. Suwnice specjalne jak:	24	18	20
a) suwnice z dwoma wózkami			
b) suwnice do parowozów i wagonów			
c) suwnice kuzienne			
d) suwnice odlewnicze			
e) suwnice chwytakowe			
f) suwnice hutnicze			
g) suwnice bramowe i półbramowe			
h) suwnice mostowe			
3. Żurawie specjalne jak:	24	18	20
a) żurawie młotowe			
b) żurawie masztowe			
c) żurawie wieżowe			
d) żurawie suwnicowe			
e) żurawie bramowe i półbramowe			
f) żurawie mostowe			
4. Przesuwnice kolejowe	18	12	14
5. Obrotnice	18	12	14
6. Wywrotnice wagonowe	24	18	20
7. Przenośniki taśmowe stałe jak:	18	12	14
a) przenośniki taśm. płaskie			
b) przenośniki taśmowe nieckowe			
8. Przenośniki członowe jak:	18	14	16
a) przenośniki płytowe			
b) przenośniki korytowe			
c) przenośniki półkółowe			
d) przenośniki okrężne			
9. Przenośniki skrobakowe i dwułańcuchowe	20	15	17
10. Przenośniki kubelkowe, elewatory pionowe i skośne typu ciężkiego	18	12	14
1. Przenośniki cięgowe pośrednie jak:	20	15	18
a) przen. montażowe jednołańcuchowe,			
b) przen. montażowe dwułańcuchowe			
c) przen. montażowe nawrotne			

Maszyny i urządzenia dla przemysłu papierniczego

	Długość cykliów dostaw w miesiącach		
	a	b	c
52. Agregaty do przeróbki półmasy szmacianej	—	22	28
53. Agregaty do przeróbki masy makulaturowej	—	22	28
54. Agregaty do przeróbki celulozy	—	22	28
55. Agregaty do przeróbki ścieru	—	22	28
56. Agregaty do przeróbki celulozy drzewnej	—	22	28
57. Agregaty do przygotowania masy papierniczej metodą periodyczną lub ciągłą	—	24	30
58. Agregaty do produkcji papieru, kartonu, tektury ręcznej (szlachetnej)	—	30	36
59. Agregaty do wykańczania papieru, kartonu	—	20	26

Maszyny i aparaty elektryczne.

60. Piece oporowe specjalne z dodatkowym urządzeniem mechanicznym	16	—	—
61. Piece indukcyjne dużej mocy specjalne	18	—	—
62. Suszarki duże specjalne z dodatkowym urządzeniem mechanicznym	18	—	—

19.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 20 z dnia 21 stycznia 1956 r.
(znak: KP-X-3-1)

zmieniające zarządzenie w sprawie nadzoru autorskiego nad wykonywaniem robót inwestycyjnych

W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 471 z dnia 7 grudnia 1951 r. w sprawie nadzoru autorskiego nad wykonywaniem robót inwestycyjnych (Biuletyn PKPG z 1952 r. nr 2, poz. 7) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 i 3 oraz w § 3 ust. 1 wyrazy „dokumentacja techniczna” zastępuje się wyrazami „dokumentacja projektowo-kosztorysowa” w odpowiednim przypadku;
- 2) w § 3 ust. 2 skreśla się wyrazy: „jednak w wysokości nie wyższej, niż 0,15 procent kosztu budowy ustalonego według kosztorysu”;
- 3) § 4 otrzymuje następujące brzmienie:
„§ 4. Na podstawie umowy o wykonanie nadzoru autorskiego dyrektor biura projektów wyznacza dla wykonania nadzoru autorskiego w zasadzie generalnego lub głównego projektanta, albo na jego wniosek jednego ze współprojektantów”.
- 4) w § 7 ust. 2 skreśla się zdanie drugie;
- 5) § 8 otrzymuje następujące brzmienie:
„§ 8.1. Należność za sprawowany nadzór autorski pokrywa inwestor na podstawie odrębnej faktury. Koszty nadzoru autorskiego ustalane są na podstawie faktycznie zużytego dla wykonywania nadzoru autorskiego czasu pracy pracowników produkcyjnych biura projektów przy zastosowaniu ustalonej dla wszystkich biur projektów stawki za jedną godzinę pracy w wysokości zł 27.
2. Do czasu zużytego na wypełnienie nadzoru autorskiego wlicza się czas niezbędny dla przejazdu na miejsce wykonywania nadzoru autorskiego, o ile przejazd ten następuje w ramach normalnych godzin pracy”.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

w z. J. Trendola

MINISTER BUDOWNICTWA
PRZEMYSŁOWEGO

w z. K. Jaworski

MINISTER BUDOWNICTWA
MIAST I OSIEDLI

R. Piotrowski

20.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

nr 21 z dnia 21 stycznia 1956 r.
(znak: IN-I-E-50)

w sprawie planu zaopatrzenia i planu nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz na 1956 rok.

§ 1. 1. Zgodnie z zadaniami przekazanymi przez Ministerstwo Finansów — ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) przekażą niezwłocznie inwestorom naczelnym objętym zarówno planem centralnym jak i terenowym, zadania obniżki lub określą dopuszczalny wzrost na koniec 1956 r. zapasów maszyn i urządzeń wymagających montażu.

2. Inwestorzy naczelnicy w oparciu o otrzymane zadania oraz rozeznanie stanu faktycznego zapasów maszyn i urządzeń inwestorów bezpośrednich ustala dla tych inwestorów konkretne zadania obniżki zapasów maszyn i urządzeń wymagających montażu lub określą kwoty dopuszczalnego wzrostu tych zapasów na koniec 1956 r.

§ 2. 1. Inwestorzy bezpośredni po otrzymaniu od inwestorów naczelnych konkretnych zadań określonych w § 1 ust. 2 oraz w oparciu o otrzymane limity inwestycyjne skorygują w terminie do dnia 15 lutego 1956 r. projekty planów sporządzone na formularzach MU-1 i MU-2 — na odpowiednich formularzach według wzoru MU1-Z (Plan zaopatrzenia w maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz) i MU2-Z (Plan nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz) stanowiących załącznik nr 1 i nr 2 do zarządzenia.

2. Plany sporządzone według wzoru MU1-Z powinny być zgodne z wielkościami nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz w poz. 2, 5 i 6 planów sporządzonych według wzoru MU2-Z.

3. Plany zaopatrzenia w maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz (według wzoru MU1-Z) powinny być sporządzane zbiorczo dla wszystkich tytułów inwestycyjnych inwestora bezpośredniego, natomiast plany nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz (według wzoru MU2-Z), powinny być sporządzane osobno na każdy tytuł inwestycyjny.

4. Plany, o których mowa w ust. 1, powinny być sporządzane również dla tytułów inwestycyjnych zawinkulowanych.

5. Przy opracowywaniu planów wg formularza MU1-Z i MU2-Z należy stosować zasady podane w instrukcji w sprawie planu nakładów na maszyny i urządzenia oraz narzędzia i inwentarz stanowiącej część składową instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w sprawie opracowania projektu Narodowego Planu Gospodarczego na 1956 rok, oraz zasady podane w okólniku nr 5 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 czerwca 1955 r. w sprawie rodzajów maszyn i urządzeń zaliczanych lub niezaliczanych do wartości produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

6. W przypadku, jeżeli zgodnie z § 4 powołanego wyżej (ust. 5) okólnika, na podstawie uzgodnień pomiędzy inwestorem a wykonawcą ustalono wyjątkowo, iż niektóre maszyny i urządzenia lub ich części (np. konstrukcje stalowe mostów przeładunkowych — bez mechanizmów) — zaliczane do wartości produkcji budowlano-montażowej będą planowane i dostarczane przez inwestora, wówczas inwestor, odpowiedzialny za dostarczenie tych maszyn lub urządzeń sporządza dla nich odrębny plan zaopatrzenia w maszyny, narzędzia, urządzenia i inwentarz na wzorach MU1-Z oznaczając ten plan dla odróżnienia od zasadniczego planu zaopatrzenia — literą „B”.

7. Dla maszyn i urządzeń, o których mowa w ust. 6, nie sporządza się planów nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz według wzoru MU2-Z.

8. W planie nakładów według wzoru MU2-Z należy uwzględnić, iż maszyny i urządzenia przewidziane do wymiany na wypadek awarii należy traktować tak, jak maszyny i urządzenia nie wymagające montażu, nawet w tych przypadkach, gdy z natury rzeczy ich uruchomienie wymaga uprzedniego montażu.

§ 3. 1. Przy sporządzaniu planów określonych w § 2, inwestorzy bezpośredni powinni ustalić:

- 1) faktyczny stan zapasów maszyn i urządzeń wymagających montażu na dzień 31 grudnia 1955 r.,
- 2) planowany stan zapasów maszyn i urządzeń wymagających montażu na dzień 31 grudnia 1956 r. uwzględniając

zadanie otrzymane od inwestora naczelnego stosownie do postanowień § 1 ust. 2.

- 3) kwotę planowanych zakupów na 1956 r.

2. Kwotę, o której mowa w ust. 1, pkt 3 ustala się:

- 1) w odniesieniu do maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza objętych tytułami inwestycyjnymi obejmującymi wyłącznie zakupy i inne nakłady na podstawie wartości zakupów przewidzianych w tych tytułach,
- 2) w odniesieniu do maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza objętych tytułami budownictwa inwestycyjnego, — w zakresie maszyn i urządzeń nie wymagających montażu oraz narzędzi i inwentarza — na podstawie wartości tych nakładów przewidzianej w tytule inwestycyjnym, — w zakresie maszyn i urządzeń wymagających montażu przez dodanie do wartości zapasów tych maszyn i urządzeń planowanych na dzień 31 grudnia 1956 r. — wartości tych maszyn i urządzeń, które mają być w r. 1956 oddane do montażu oraz odjęcie wartości zapasów maszyn i urządzeń według stanu na dzień 1 stycznia 1956 r. (pkt 3 + 4 — 1 wzoru MU2-Z).

3. Wielkość planowanych zakupów w zakresie maszyn i urządzeń bilansowanych powinna być zgodna z ustalonymi dla danego inwestora przydziałami tych maszyn i urządzeń.

§ 4. 1. Plany nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz (MU2-Z) oraz plany zaopatrzenia w maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz (MU1-Z) sporządzone przez inwestorów bezpośrednich powinny być zatwierdzone przez inwestorów naczelnych.

2. Zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno być dokonane równocześnie z przekazaniem inwestorom bezpośrednim zatwierdzonych limitów inwestycyjnych zgodnie z postanowieniami zawartymi w § 10 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów Nr 189 z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie trybu uruchomienia planu inwestycyjnego oraz aktualizacji planu rozdziału robót budowlano-montażowych na 1956 r.

3. Przedkładane do banku specjalnego, zatwierdzone tytuły inwestycyjne powinny zawierać jako załącznik zatwierdzony plan nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz (MU2-Z). Inwestorzy bezpośredni powinni na żądanie banku specjalnego przedłożyć zatwierdzony plan zaopatrzenia w maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz (MU1-Z).

§ 5. 1. Inwestorzy naczelnicy na podstawie zatwierdzonych planów inwestorów bezpośrednich, sporządzają opracowanie zbiorcze.

1) w zakresie planu zaopatrzenia w maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz (MU1-Z) ujętego w układzie asortymentowym — **wyłącznie dla maszyn i urządzeń bilansowanych.**

2) w zakresie planu nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz (MU2-Z) — jako podsumowanie planów według wzoru MU2-Z inwestorów bezpośrednich.

2. Inwestorzy centralni na podstawie opracowań inwestorów naczelnych przedłożą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Bilansów Maszyn) zestawienia zbiorcze dla całego resortu.

3. Termin przedłożenia zestawień, o których mowa w ust. 2, ustala się na dzień 15 marca 1956 r.

§ 6. 1. W przypadkach, jeżeli maszyny i urządzenia zaliczane do wartości produkcji budowlano-montażowej, zostały nabyte przez inwestora w latach ubiegłych (przed 1 stycznia 1956 r.) ze środków inwestycyjnych i obciążły pozycję tytułu inwestycyjnego „nakłady poniesione przed 1 stycznia 1956 r.”, należy przy sporządzaniu tytułu inwestycyjnego zmniejszyć tę pozycję o wartość tych maszyn i urządzeń wymagających montażu (zaliczanych zgodnie z obowiązującymi przepisami do wartości produkcji budowlano-montażowej), które do dnia 1 stycznia 1956 r. nie zostały wbudowane.

2. W roku 1956 zakup maszyn i urządzeń zaliczanych do produkcji budowlano-montażowej, a planowanych i dostarczanych wykonawcy przez inwestorów, pokrywany będzie ze środków planu finansowania inwestycji, a koszt ich refundowany po odpłatnym odstąpieniu tych maszyn i urządzeń wykonawcy.

2 załączniki.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. K. Secomski

MINISTER FINANSÓW w z. J. Trendota

Ministerstwo (urząd centralny)
 Inwestor naczelný
 Inwestor bezpośredni

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów nr 21 z dnia 21 stycznia 1956 r.

Wzór MU1-Z

Plan zaopatrzenia w maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz dla celów inwestycyjnych w 1956 r.

Lp.	Nazwa maszyny urządzenia, narzędzia i inwentarza	Typ charakterystyka	Jedn. miary	Przydział w 1955 ilość	Zapotrzebowanie na 1956 r.			Z kolumny 8 przypada na:		Wartość maszyn nie przekazanych do montażu na 1.1.56 r. i przewidzianych do montażu po 1956 r. w tys. zł	Uwagi
					ilość (w jedn. miary z rubr. 4)	Cena jedn. w zł	Wartość w tys. zł	Maszyny z importu w tys. zł	Maszyny przewidziane do montażu po 1956 r. w tys. zł		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	I. Maszyny i urządzenia, wymagające montażu a) bilansowane b) niebilansowane II. Maszyny i urządzenia niewymagające montażu a) bilansowane b) niebilansowane III. Narzędzia i inwentarz a) bilansowane b) niebilansowane										
	O g ó ł e m	×	×	×	×	×					

Uwaga: 1. Plan zaopatrzenia według wzoru MU1-Z należy sporządzić w cenach 1956 r., przy czym — ceny 1956 r. należy podać w liczniku, a ceny 1955 r. w mianowniku.
 2. Plan zaopatrzenia należy sporządzić odrębnie dla: maszyn i urządzeń wymagających montażu

bilansowanych maszyn i urządzeń wymagających montażu niebilansowanych, maszyn i urządzeń niewymagających montażu bilansowanych itd. zgodnie z wyszczególnieniem zawartym w rubryce 2.

Ministerstwo (urząd centralny)
 Inwestor naczelný
 Inwestor bezpośredni

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów nr 21 z dnia 21 stycznia 1956 r.

Wzór MU2-Z

Plan nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz na rok 1956

w tys. zł.

Lp.	Wyszczególnienie	Ceny 1956 r.	Ceny 1955 r.
I.	Maszyny i urządzenia wymagające montażu		
1.	Stan na 1.1.1956 r.		
2.	Planowany zakup roku 1956 z tego:		
a)	bilansowane w tym: import		
b)	niebilansowane w tym: import		
3.	Planowane przekazanie do montażu w 1956 r.		
4.	Planowany stan na 31.12.1956 r. (poz. 1+2-3)		
II.	Maszyny i urządzenia nie wymagające montażu		
5.	Planowany zakup w roku 1956 z tego:		
a)	bilansowane w tym: import		
b)	niebilansowane w tym: import		

Lp.	Wyszczególnienie	Ceny 1956 r.	Ceny 1955 r.
III.	Narzędzia i inwentarz		
6.	Planowany zakup w roku 1956 z tego:		
a)	bilansowane w tym: import		
b)	niebilansowane w tym: import		

Uwaga: poz. 3+5+6 = rubr. 8 tytułu inwestycyjnego wg wzoru 13a lub rubr. 7 tytułu inwestycyjnego wg wzoru 13b

21.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
 PAŃSTWOWEJ KOMISJI
 PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
 I MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO**

nr 23 z dnia 23 stycznia 1956 r.
 (znak. PT.5A-01-4)

w sprawie zasad współpracy wojewódzkich komisji planowania gospodarczego ze szkołami wyższymi.

W celu podniesienia poziomu prac terenowych komisji planowania gospodarczego oraz powiązania naukowej działalności szkół wyższych z potrzebami i rozwojem gospodarki terenowej ustala się następujące zasady współpracy między szkołami wyższymi i wojewódzkimi komisjami planowania gospodarczego (wkpg).

§ 1. Szkoły wyższe powinny:

1) konfrontować własne projekty planów badań naukowych z udostępnionymi przez wkpg założeniami terenowymi planów gospodarczych (szczególnie wieloletnich) i planami pracy rad naukowo-ekonomicznych przy wkpg,

- 2) zapraszać przedstawicieli wkpg do dyskusji nad planami badań naukowych na posiedzeniach senatu, bądź za interesowanych rad wydziałowych,
- 3) zapraszać przedstawicieli wkpg na zebrania naukowe, na których będą dyskutowane metody i wyniki prac naukowo-badawczych, interesujących wkpg,
- 4) ułatwiać pracownikom wkpg korzystanie z bibliotek naukowych (głównych i w miarę możliwości zakładowych) oraz udostępniać wyniki prac niepublikowanych,
- 5) ułatwiać pracownikom nauki branie udziału w radach naukowo-ekonomicznych.

§ 2. WKPG powinny:

- 1) konsultować ze szkołami wyższymi wnioski do planu badań naukowych, zgłaszane do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zgodnie z uchwałą nr 2 Prezydium Rządu z dnia 7 stycznia 1955 r. w sprawie współpracy szkół wyższych z jednostkami gospodarki społecznej, urzędami i instytucjami w zakresie prac naukowo-badawczych i naukowo-usługowych (Monitor Polski Nr 5, poz. 64),
- 2) uzgadniać z rektorami szkół wyższych kandydatów na członków rad naukowo-ekonomicznych spośród pracowników nauki,
- 3) zapraszać pracowników nauki szkół na wojewódzkie narady gospodarcze, związane tematycznie z pracą naukowo-badawczą szkoły,
- 4) udostępniać pracownikom nauki i w miarę potrzeby studentom materiały niezbędne do prac naukowych i dydaktycznych, zgodnie z obowiązującymi przepisami, i zapewnić odpowiednie warunki pracy przy wykorzystywaniu materiałów w pomieszczeniach wkpg,
- 5) opiniować na życzenie szkoły, prace dyplomowe od strony praktycznego ujęcia i możliwości wykorzystania wniosków w gospodarce rad narodowych,
- 6) pokrywać koszty i diety związane z przejazdami pracowników nauki w ramach prac wykonywanych dla potrzeb wkpg.

§ 3. WKPG i szkoły wyższe znajdujące się w terenie jednego województwa nawiążą ze sobą współpracę. W przypadku, gdy w województwie nie ma szkoły wyższej — wkpg nawiąże współpracę z najbliższymi znajdującymi się szkołami.

§ 4. Katedry szkół wyższych wykonują odpłatnie prace naukowo-badawcze i naukowo-usługowe zlecone przez wkpg w trybie ustalonym uchwałą nr 2 Prezydium Rządu z dnia 7 stycznia 1955 r. w sprawie współpracy szkół wyższych z jednostkami gospodarki społecznej, urzędami i instytucjami w zakresie prac naukowo-badawczych i naukowo-usługowych.

§ 5. Szczegółowy zakres i formy współpracy między poszczególnymi wkpg i szkołami wyższymi powinny być ustalone we wzajemnych porozumieniach sporządzanych w formie pisemnej.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

MINISTER SZKOLNICTWA WYŻSZEGO w z. S. Golański

22.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 26 z dnia 28 stycznia 1956 r.

(znak: KP-IVc/T-1009)

uchylające zarządzenie o obniżeniu kosztów budowy urządzeń elektroenergetycznych.

W związku z zatwierdzeniem technicznych normatywów projektowania obejmujących kompleksowo zagadnienia obniżki kosztów budowy urządzeń elektroenergetycznych — traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 296 z dnia 16 września 1952 r. w sprawie obniżenia kosztów budowy urządzeń elektroenergetycznych (Biuletyn PKPG nr 39, poz. 178).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

23.

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 3 z dnia 23 stycznia 1956 r.

(znak: PW-BG-2)

w sprawie opracowania projektów planu 5-letniego przez przedsiębiorstwa.

W związku z uchwałą Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w sprawie włączenia podstawowych organizacji partyjnych oraz załóg fabrycznych do udziału w opracowaniu projektów planu 5-letniego i zapytaniami ministerstw dotyczącymi strony formalnej opracowania tych projektów, wyjaśnia się, co następuje:

1. Wyniki prac i dyskusji w zakładach należy przedstawić w formie ustalonej zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 106 z dnia 8 lipca 1955 r. w sprawie udziału niektórych przedsiębiorstw przemysłowych w pracach nad planem 5-letnim na lata 1956—1960 — § 1 ust. 2, § 4 ust. 2 i 4 (Biuletyn PKPG nr 17, poz. 57 i nr 19, Sprostowanie).

2. Wskaźniki r. 1955 należy przyjmować wg najbardziej aktualnych danych dotyczących wykonania planu.

Wskaźniki r. 1956 należy przyjmować wg ustaleń Narodowego Planu Gospodarczego na r. 1956 i wg zadań planów techniczno-produkcyjno-finansowych.

3. Wartość produkcji globalnej należy opracować w cenach niezmiennych i porównywalnych.

Wartość produkcji towarowej należy opracować w cenach zbytu na dzień 1 stycznia 1956 r.

4. Projekty planu 5-letniego zakładów należy przekazać do właściwego ministerstwa i do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

24.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Departament Budownictwa i Departament Inwestycji

nr 1 z dnia 23 stycznia 1956 r.

(znak: BU3-4-163)

w sprawie zamawiania urządzeń dźwigowych oraz ich montażu w 1956 r.

Z dniem 1 stycznia 1956 r. Zjednoczenie Urządzeń Dźwigowych podporządkowane Ministrowi Budownictwa Przemysłowego, jako przedsiębiorstwo przemysłowe, zostało skreślone z listy przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz z „Wykazu przedsiębiorstw rejestrujących i przyjmujących zlecenia na wykonanie robót budowlano-montażowych”.

W związku z nieuwzględnieniem przez niektórych inwestorów tej okoliczności przy zlecaniu robót budowlano-montażowych, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (PKPG) — Departament Budownictwa i Departament Inwestycji wyjaśnia, co następuje:

1. Do zakresu działania przedsiębiorstwa przemysłowego Zjednoczenie Urządzeń Dźwigowych (ZUD) po dniu 1 stycznia 1956 r. należy nadal produkcja i montaż dźwigów pionowych, osobowych i towarowych.

2. Zgodnie z instrukcją PKPG w sprawie opracowania projektu Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1956, w części dotyczącej planu nakładów na maszyny i urządzenia oraz narzędzia i inwentarz, pkt 7, pkt 4, nakłady na montaż dźwigów wykonywanych przez ZUD — jako wytwórcę przemysłowego tych urządzeń — powinny być od dnia 1 stycznia 1956 r. ujmowane w nakładach na maszyny i urządzenia. Inwestorzy powinni zatem wyłączyć ze zleceń na roboty budowlano-montażowe nakłady na zakup dźwigów w ZUD oraz na montaż dźwigów wykonywanych przez to przedsiębiorstwo i dokonać zamówień na dźwigi wraz z montażem bezpośrednio w ZUD.

3. Montaż dźwigów rozpoczęty w 1955 r. i kontynuowany w 1956 r. przez dotychczasowego wykonawcę traktuje się w części wykonywanej od dnia 1 stycznia 1956 r.:

- 1) jako usługę przemysłową zaliczaną do nakładów na maszyny i urządzenia — jeśli wykonawcą jest ZUD,
- 2) jako roboty budowlano-montażowe zaliczane do nakładów na te roboty — jeśli wykonawcą jest przedsiębiorstwo budowlano-montażowe (np. Zjednoczenie Instalacji Elektrycznych nr 2).

4. W przypadku wykonywania montażu nie przez ZUD, lecz przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe, nakłady na zakup dźwigu należy zaliczyć do nakładów na maszyny i urządzenia, a nakłady na montaż — do nakładów na roboty budowlano-montażowe. Przy rozgraniczeniu urządzeń na zaliczane i niezaliczane do wartości produkcji budowlano-montażowej należy przestrzegać ustaleń wynikających z wykazu nr 3, dział A, poz. 26 okólnika nr 5 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 czerwca 1955 r. w sprawie rodzajów maszyn i urządzeń zaliczanych lub niezaliczanych do wartości produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

5. Prawidłową klasyfikację nakładów na zakup i montaż dźwigów inwestorzy powinni uwzględnić w tytułach inwestycyjnych oraz innych dokumentach planu inwestycyjnego opracowywanych zgodnie z zarządzeniem nr 189 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie trybu uruchomienia planu inwestycyjnego oraz aktualizacji planu rozdziału robót budowlano-montażowych na 1956 r. oraz zarządzeniem nr 21 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 21 stycznia 1956 r. w sprawie planu zaopatrzenia i planu nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz na 1956 rok (Biuletyn PKPG nr 4, poz. 20).

6. W poszczególnych przypadkach, na podstawie specjalnego porozumienia generalni wykonawcy robót budowlano-montażowych mogą się podjąć dokonania zakupu urządzeń

dźwigowych na rachunek inwestora. Usługi w tym zakresie nie mogą być zaliczane do wartości robót budowlano-montażowych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU INWESTYCJI w z. T. Kluk

DYREKTOR DEPARTAMENTU
BUDOWNICTWA

M. Małachowski

25.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

**Departament Bilansów Materiałów Budowlanych
Drewna i Papieru**

nr 2 z dnia 26 stycznia 1956 r.
(znak: MB3-03-35)

**w sprawie kwalifikowania niektórych materiałów drzewnych
jako surowców wtórnych.**

W związku z otrzymanymi zapytaniami Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Bilansów Materiałów Budowlanych Drewna i Papieru wyjaśnia:

Pozyskane w tartakach materiały tarte z drewna drzew iglastych i liściastych (tarcica) o długościach od 40 do 100 cm są materiałami, które powstają w toku normalnej produkcji tartacznej i nadają się do wykorzystania jako surowce zasadnicze.

Wobec powyższego materiałów tych nie można uważać za surowce wtórne w rozumieniu zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 grudnia 1954 r., w sprawie gospodarowania niektórymi surowcami wtórnymi i zaopatrzenia w te surowce zakładów przemysłu drobnego (Monitor Polski z r. 1955 Nr 5, poz. 66) i zarządzenie to nie ma do tych materiałów zastosowania.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

w z. T. Brzeski

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Prawny, Warszawa,
Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe, W-wa, ul. Poznańska 15, tel. 819-63.

PRENUMERATA: kwartalna 9 zł, półroczna 18 zł, roczna 36 zł. Cena egz. 1 zł.

Prenumeratę przyjmują: na wsi listonosze i placówki pocztowe, a w miastach wyłącznie placówki pocztowe.

Zaległe egzemplarze sprzedają sklepy Przedsiębiorstwa Sprzedaży Prasy Antykwarycznej „Ruch” w W-wie, ul. Włajska 14 i Puławska 108. Poza Warszawę pisma dostarcza Biuro Wysyłkowe Przedsiębiorstwa Sprzedaży Prasy Antykwarycznej „Ruch”, ul. Puławska 108.

Zamówienie PWG TT-16-56, podpisano do druku 11.II.56 r., druk ukończono 14.II.56 r.

Nakład 22.728 egz. Papier gaz. 50 gr, ark. wyd. 1,7.

Zam. 542/c. Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego, Warszawa, B-7-22083

CENA NUMERU 1 ZŁ.